Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2012-260 d.d. 11 september 2012
(prof.mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mevrouw mr. M. Nijland, secretaris)

Samenvatting

Consument is begunstigde geworden van een frauduleuze betaalopdracht op zijn bankrekening. Dit bedrag is de volgende dag opgenomen met gebruikmaking van zijn bankpas en de juiste pincode. De bank heeft de gedupeerde rekeninghouder schadeloos gesteld en vordert het ontvreemde bedrag van Consument. Consument vordert op zijn beurt dat de bank deze vordering intrekt. De Commissie oordeelt dat sprake is van ongerechtvaardigde verrijking aan de zijde van Consument. De vordering van Consument wordt daarom afgewezen.

1. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument; en
- de dupliek van Aangeslotene.

De Commissie stelt vast dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid en dat partijen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op vrijdag 31 augustus 2012. Consument heeft de Commissie medegedeeld de hoorzitting niet bij te zullen wonen. Aangeslotene is wel verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

2.1. Consument houdt een betaalrekening aan bij Aangeslotene. Bij de rekening hoort een betaalpas.

2.2. Op 10 december 2010 heeft Consument bemerkt dat hij niet meer in het bezit was van zijn betaalpas.

2.3. Op 13 december 2010 is een bedrag van € 3.003,- bijgeschreven op de betaalrekening van Consument. De houder van de rekening waarvan het overgeboekte bedrag afkomstig was heeft geen toestemming gegeven voor de overboeking. Op 13 en 14 december 2010 is vervolgens via een vijftal transacties een bedrag van € 3.000,- opgenomen van de betaalrekening, een en ander met behulp van de betaalpas en pincode van Consument.

2.4. Op 14 december 2010 heeft Consument contact opgenomen met Aangeslotene en de vermissing van zijn betaalpas gemeld en deze laten blokkeren. Uit onderzoek van Aangeslotene is gebleken dat het saldo van de betaalrekening van Consument in de periode voorafgaand aan de onbevoegde opnames meerdere malen is gecontroleerd met behulp van de betaalpas en pincode van Consument.

2.5. Aangeslotene heeft een bedrag van € 3,56 veilig gesteld en vordert nog het resterende bedrag van € 2.999,54 van Consument. Bij brief van 3 maart 2011 heeft zij coulancehalve de naam van Consument uit het Externe Verwijzingsregister verwijderd.

3. Geschil

3.1 Consument vordert dat Aangeslotene haar vordering op hem ten bedrage van € 2.999,54,- intrekt. Aan deze vordering legt Consument nakoming van de rekening-courant overeenkomst ten grondslag. Hij heeft de voorwaarden van de overeenkomst nageleefd en zijn betaalpas en pincode nooit aan een derde ter beschikking gesteld.

3.1. Aangeslotene heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1. Naar aanleiding van het over en weer door partijen gestelde overweegt de Commissie als volgt.

4.2. De Commissie stelt vast dat het vermogen van Consument op 13 december 2010 verrijkt is met een bedrag van € 3.003,-. Daarnaast staat vast dat een bedrag van € 3.000,- op 13 en 14 december 2010 door middel van een vijftal transacties met behulp van de bankpas en pincode van Consument is opgenomen. Tenslotte staat vast dat Aangeslotene een bedrag van € 3,56 heeft veilig gesteld.

4.3. Aangeslotene stelt zich op het standpunt dat zij een vordering uit hoofde van ongerechtvaardigde verrijking ex art. 6:212 BW op Consument heeft; zij stelt verarmd te zijn omdat zij aan de benadeelde het bedrag van € 3.003,- heeft vergoed. Consument vordert dat Aangeslotene deze vordering intrekt.

4.4. De Commissie overweegt als volgt. Het vermogen van Consument is op 13 december 2010 vergroot met een bedrag van € 3.003,- doordat dit bedrag op zijn bankrekening is bijgeschreven. Op dat moment heeft Consument een vordering op Aangeslotene verkregen. Dit betekent dat Consument op 13 december 2010 is verrijkt met een bedrag van € 3.003,-. Consument heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat dit bedrag niet tot zijn beschikking is gekomen. Gelet op het feit dat dit bedrag op zijn bankrekening was gestald, was het aan hem om aannemelijk te maken dat hij daarvan geen profijt heeft gehad. Nu het bedrag met behulp van zijn bankpas en pincode is opgenomen, is Consument daarin niet geslaagd. Zie Geschillencommissie Kifid 2012/87 en 2012/219.

4.5. Voorts is niet betwist dat sprake is van een verarming aan de zijde van Aangeslotene. Aangeslotene heeft als gevolg van de frauduleuze overboeking een bedrag van € 3.003,- aan de gedupeerde rekeninghouder vergoed. Hierdoor is Aangeslotene verarmd. Er bestaat voldoende causaal verband tussen de verrijking van Consument en de verarming van Aangeslotene. Zie Geschillencommissie Kifid 2012/87 en 2012/219.

4.6. Voorts is de verrijking ongerechtvaardigd. De overboeking van € 3.003,- is het gevolg van fraude. De gedupeerde rekeninghouder heeft immers geen toestemming gegeven voor het overboeken van dit bedrag. Daarnaast heeft Consument niet gesteld dat hij enige aanspraak op het overgeboekte bedrag kon maken. Voor de verrijking is dus geen redelijke grond aanwezig. Consument heeft de stelling van Aangeslotene op dit punt onvoldoende weersproken. De Commissie concludeert derhalve dat in dit geval sprake is van een vordering van Aangeslotene op Consument uit hoofde van ongerechtvaardigde verrijking ex art. 6:212 BW. Vergelijk Hof Amsterdam, 17 mei 2011, LJN: BQ6852 en Geschillencommissie Kifid 2012/87 en 2012/219. Nu Aangeslotene een bedrag van € 3,56 heeft veilig gesteld bedraagt deze vordering van Aangeslotene € 2.999,54. De vordering van Consument is dus niet toewijsbaar.

5. Beslissing

De Commissie bepaalt bij bindend advies dat de vordering van Consument wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak.